

Butlletí de la Secció Excursionista
de l'Ateneu Santjustenc

SEAS

Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc, Carrer de l'Ateneu, 3 i 5.
08960 Sant Just Desvern.

Web: <http://www.santjust.org/seas>

Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

Núm. 292
Gener
febrer
2011

*La Romi Porredon llegint Joan Maragall durant l'excursió
literària matinal al Montseny.
Fotografia de Joaquim Carbonell.*

CALENDARI

14 gener – Conferència «El paper dels ciutadans en la preservació de la natura» per Josep Germain.

16 gener – Excursió a la cala Montgó, al castell de Montgrí i a Torroella de Montgrí (Baix Empordà) amb sortida a les 7 h.

22 gener – Excursió d'alta muntanya al Cap de Creus (Alt Empordà).

23 gener – Excursió matinal a Santa Maria del Puig i serra de Rubió (Baix Llobregat) amb sortida a les 8 h.

5 febrer – Assemblea General de la Secció a les 18 h al local.

6 febrer – Excursió matinal a la vall Roja i Sant Bartomeu de les Vespes (Vallès Or.) amb sortida a les 7.30 h.

11 febrer – Conferència «Connectivitat ecològica» per Carles Castell.

13 febrer – Excursió al Puigllançada des del pla d'Anyella (Cerdanya) amb sortida a les 7 h.

18 febrer – Conferència «Collserola:

passat, present i futur» per Marià Martí.

19 febrer – Excursió d'alta muntanya a la serra d'Ensija (Berguedà).

20 febrer – Excursió matinal a les fonts de Colldat i Cassassaies (Bages) amb sortida a les 7.30 h.

6 març – Excursió matinal al delta del Llobregat (Baix Llobregat) amb sortida a les 8 h.

11 març – Conferència «Efectes de les espècies clau en els espais naturals» per Santi Mañosa.

13 març – Excursió des del pantà de Sau a Cantonigròs passant per Tavertet i Rocallarga (Collsacabra) amb sortida a les 7 h.

18 març – Presentació del llibre *Atles dels arbres de Collserola* per Josep Nuet, a les 8 del vespre.

20 març – Excursió matinal a Montserrat (Bages) amb sortida a les 7.30 h.

25 al 27 març – Excursió d'alta muntanya al cim del Montludé (Vall d'Aran).

Informació: si no s'especifica el contrari, les conferències tenen lloc els divendres a les 8 del vespre al local de la SEAS, i les excursions tenen la seva sortida des del Parador. Informació sobre les matinals al telèfon 93 371 51 98 (nits). Les excursions d'alta muntanya tenen horaris de sortida variables.

Amb la col·laboració de:

Ajuntament de
Sant Just Desvern

CISTELLERIA BALLART, Bonavista, 82, tel, 933 71 13 64

FLORS LORETO, Creu 66, tel. 933 72 31 03

FORMA CUINA, Creu 60, tel. 934 73 35 59

LLIBRERIA RESSENYA, Creu 54, tel. 933 71 08 43

IMMACULADA AMAT, JUST AMIGÓ, MARCEL-LÍ CAMATS, FRANCESC HOMEDES

PAISATGE I LITERATURA

Segurament alguns de vosaltres recordareu les sortides culturals. Cada any se'n feia una a diferents indrets de Catalunya. Però vet aquí que un bon dia, quan ja anaven de baixa, algú va proposar una altra cosa, però també lligada a la cultura d'aquest país. Estem parlant de les matinals literàries. Aquest és un clar exemple de transformació, reconversió o relleu, mantenint viu l'esperit i l'essència de l'ideari inicial. Les matinals literàries ens mostren un altre paisatge sòlidament arrelat a aquesta terra, un paisatge de mots, de veus i d'història que nodreix els nostres sentits de forma semblant a les sortides culturals. Des de Jacint Verdaguer, l'any 1998, fins a Joan Maragall, l'any 2010, han passat per les matinals literàries Josep Carner, Marià Manent, Narcís Comadira, Raimon Caselles, Marià Vayreda, Teresa Pàmies i Màrius Torres entre altres. Des de la desfeta de la batalla de l'Ebre fins a una altra desfeta, la de l'exili. Resseguint la geografia d'aquest país de nord a sud i d'est a oest, des del Canigó fins a les terres de l'Ebre, l'Urgell, l'Alt Empordà, l'Alta Garrotxa i el Vallès amb el Montseny com a escenari principal.

Els dos paisatges, l'orogràfic i el cultural, estan íntimament lligats, són indissolubles i ens defineix com a poble. Sempre trobarem pels camins la

petja humana en forma d'un mas, una ermita, un monestir, un castell, un dolmen... una història, una llengua, una literatura... Tot aquest conglomerat conforma el patrimoni d'aquest país i cal tenir-ne cura.

De ben segur que no som l'únic centre excursionista que té a la seva llista d'activitats una iniciativa cultural semblant, però les matinals literàries són la cirereta, el contrapunt «marca de la casa» que dignifica encara més les matinals i aquest centre excursionista. Ens situa al mapa d'entitats que es preocupa de l'entorn cultural, de la qual cosa n'estem força orgullosos.

Fa poc temps que ens va deixar el promotor i ànima de les matinals literàries, però després d'un any d'impàs, la Romi ha continuat amb la iniciativa que al seu dia va posar en marxa el seu marit, l'Isidor. Des d'aquí, agraïm la seva valentia i la seva generositat en agafar aquest nou relleu. Acabarem amb una referència de la matinal literària d'enguany, una estrofa del poema *Excelsior* de Joan Maragall que ens convida a ser crítics, a ser valents i a no aturar-nos mai:

*Fuig-ne, de la terra innoble,
fuig dels horitzons mesquins:
sempre al mar, al gran mar noble;
sempre, sempre mar endins.*

LA SEAS POSA EL PESSEBRE A LA ROCA CORBATERA

Maria Cònsul

La serralada del Montsant ha estat enguany l'escollida per complir amb la tradició de deixar-hi el pessebre; que, des de fa tretze anys, l'artífex Joan Gómez dissenya amb molta cura, dedicació i respecte per l'entorn. Concretament, l'hem instal·lat a la Roca Corbatera, que, amb 1.163 metres, és el punt culminant de la comarca del Priorat i un balcó excel·lent a l'embassament de Siurana, la serra de Llaberia i a tot el Montsant. El cim està culminat per una creu, un pilar de vèrtex geodèsic i un suport fix perfecte per a enclavar-hi el pessebre o el que convingui.

L'indret té un afegit d'encant que li ve donat per la particular orografia de conglomerat d'espaldats verticals. També, perquè la població autòctona torna a treballar la terra i recupera els antics conreus de secà: vinyes, oliveres i alguns arbres fruiters amb una arquitectura agrícola de bancals esglaonats, ben continguts amb marges de pedra seca que expliquen un indret de gent humil, esforçada i de voluntats fermes.

Per protegir el difícil equilibri entre l'activitat humana i els ecosistemes, l'any 2002, el Parlament de

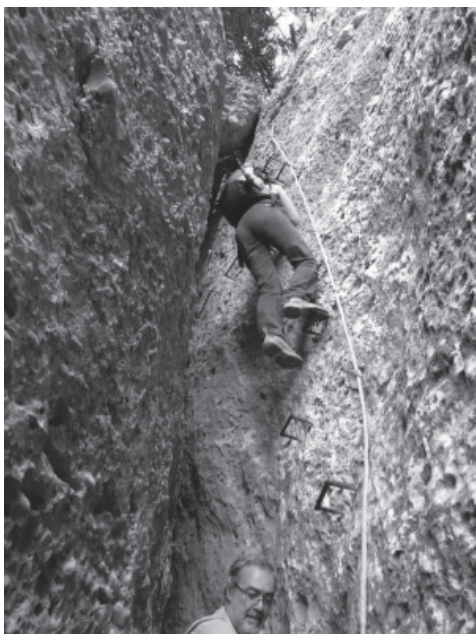

Camí del grau de l'Agnet. Fotografia de Maria Cònsul

Catalunya va declarar Parc Natural les 9.242 hectàrees incloses en el perímetre que dibuixa el recorregut dels termes municipals de La Morera de Montsant, Cornudella de Montsant, Albarca, Ulldemolins, Margalef, La Bisbal de Falset, Cabacés, La Figuera, La Vilella Alta i La Vilella Baixa.

Per arribar a la Roca Corbatera, enfilem la pujada des de la Morera de Montsant (743 m), després de fer un bon esmorzar. El dia és radiant amb un cel clar i boirina baixa aclofada a les valls, dibuixant el perfil de les cingleres amb una perfecta perspectiva fins albirar el reflex del mar.

La mitjana d'edat del grup és aquella en què les converses versen, orgulloses, sobre el creixement dels néts (malalties, entremaliadures, guarderies...) i, patidores, en la velleïsa dels pares (malalties, dependències, centres de dia, cuidadors...). Els

Pujant el grau de Carrascllet. Fotografia de Maribel Montfort.

organitzadors, amb molt encert, han adaptat el recorregut a les capacitats i habilitats d'aquesta mitjana d'edat. Tot just començar, es configuren dues colles. Una arribarà al cim pel GR-171 que va pel grau de l'Agnet i passa per corriols nets i fressats fins arribar al llom de la Serra Major (1.000 m). Aquí la pujada segueix suau a través d'un altioplà que permet caminar relaxat i contemplar tota la comarca del Priorat.

L'altra colla hi pujarà, salvant les parets verticals de la serra Major, pel grau de Carrascllet, que té tres trams de dificultat equipats amb ganxos de ferro, escales i alguna corda. El grau de Carrascllet és un homenatge

al llegendari bandoler que, durant la Guerra de Successió, era perseguit pels Borbons. Quan es veia en perill, s'esmunyia per aquest estret pas que li permetia fer-se fonedís dels seus perseguidors.

Al cap de dues hores i quart, ja som tots al cim. No tenim pressa, però l'activitat és frenètica i els moviments, àgils. Els uns, comproven si l'altitud oficial coincideix amb la dels seus altímetres de polsera i fan hipòtesis del per què mai coincideixen; els Joans, enfeïnats, traven bé el pessebre perquè no se l'endugui la primera ventada; uns altres, el coronen de tradició i patriotisme amb barretina, senyera i estelada. Finalment, tots hi entonem unes tímides i emotives nades, i immortalitzem el moment fent fotografies a tort i a dret.

La baixada, ens la prenem amb parsimònia gaudint de les respectives converses. Encara queden hores de llum i ens ho podem prendre amb calma. Dinem al pla del Moloner, on hi pasturen unes quantes cabres i ovelles. Després d'un descans prudencial, baixem fins a la Roca dels Caçadors i al grau del Tomaset amb la temença que se'ns faci fosc de camí. La prudència ens fa tirar pel dret i enfilem cap a la carretera, que segueix paral·lela al camí dels Cartoixans i ens porta de nou a la Morera.

El segon dia comença amb una sortida de sol esplèndida que podem contemplar des del balcó del

mirador del Montsant, que dona nom a l'hotel on hem passat la nit. Totes les targetes de memòria de les càmeres digitals, compactes i no compactes, s'omplen d'aquest moment únic de llum i geografia, regal per la memòria d'allò que és viscut amb intensitat.

Després d'esmorzar, la programació és fer un recorregut cultural pel Priorat (comarca) o pel Montsant (Parc Natural i denominació d'origen dels productes), que pren aquest nom per les ermites i ermitans que hi havia a l'Edat Mitjana. Ens adonem que de totes les muntanyes de Catalunya coro-

nades per una ermita, un pedró o una creu, el Montsant és l'única que duu el nom fos de muntanya i grau religiós.

Visitem el centre d'interpretació de l'oli de Margalef, la cova d'en Ximet i l'ermita troglodítica de Sant Salvador on, en el llibre de visites, hi deixem constància que:

Tota la penya de la SEAS, que hem anat a col·locar el pessebre a la Roca Corbatera, hem passat per aquí. Contens, xirois i valents de viure i gaudir aquest parell de dies de convivència força ben aprofitats.

Cim de la Roca Corbatera. Fotografia de Josep Maria Ballart

RESULTAT DEL CONCURS FOTOGRÀFIC DE LA SEAS DE 2010

A l'edició del 2010 s'han presentat 41 concursants amb un total de 103 fotografies.

El jurat va estar format per Marta Balada, Francesc Fàbregas, Joan Porredon, Josep Requena i Toni Royo, atorgant el 14 de setembre de 2010 els següents premis:

– Primer premi: «Contradirecció» de Bernat Macià.

– Segon premi: «Espelma florida», de Lluç Canals.

– Millor col·lecció: «Hivern», de Per Kvam.

– Millor fotografia feta en excursions de la SEAS: «Gegant», de Jordi Gironès.

– Millor fotografia del 75è aniversari de la SEAS: «Un gran ruixat», de Teresa Faneca.

Durant el Sopar de Motxilla que va tenir lloc el dia 18 de setembre, amb l'assistència de 120 companys, va ser elegida per votació popular com a millor fotografia «Força» de Francesc Riera.

Durant el sopar es féu l'acte d'agraïment als socis que han complert 25 anys com a tals: Queralt Simó, Xavier Serra, Francesc Obiols, Laia Obiols, Joan Gironès i David García.

Primer premi: «Contradirecció» de Bernat Macià

Segon premi: «Espelma florida» de Lluç Canals

Premi foto d'excursions de la SEAS: «Gegant» de Jordi Gironès

Una de les fotos de la millor col·lecció: «Hivern» de Per Kvam

*Millor fotografia del 75è aniversari:
«Un gran ruixat» de Teresa Faneca*

*Millor fotografia per votació popular: «Força»
de Francesc Riera*

EL CARLIT: UN REPTE PERSONAL EN HOMENATGE A LA SEAS

Lluís Solé Sugrañes

Quan arran de les activitats proposades per a la commemoració del 75 aniversari de la SEAS, es va proposar fer simultàniament en un cap de setmana 75 cims del nostre país, aviat ho vaig tenir ben clar: havia de tornar a fer el Carlit. Ara fa cinquanta anys que hi vaig pujar per primera vegada i des d'aleshores es va convertir en un cim emblemàtic per mi, però ara ja feia uns quants anys que no hi pujava i tenia una certa recança.

Val a dir, que potser el Carlit no te rés més d'extraordinari que els altres cims que sobrepassen lleugerament els 2.900 m i que envolten la Cerdanya, com el Puigmal, el Puigpedrós, la Tossa Plana de Lles i alguns altres de menys coneguts. Potser l'única diferència és que no és tan arrodonit com els altres i que els últims 150 m requereixen una entretinguda grimpada. Però, per mi es va convertir en especial des de la primera vegada. Era el primer cim d'una certa entitat que feia sense l'acompanyament de la família o dels caps escoltes de l'agrupament, i això el va convertir en una fita important en la meva història personal amb la muntanya.

Estanys Sobirà, Trebens, Castellar i de les Dugues. Foto de Lluís Solé Sugrañes.

Recordo encara perfectament, al cap de mig segle, que vam sortir un matí de casa dels meus pares a Bor (Bellver de Cerdanya) amb un company de l'agrupament, que també acabava de complir els 18 anys, i ja ens creïem tot uns personatges. De Bor vam pujar a Meranges per Cortàs i Éller i vam continuar cap als estanys d'Engorgs per anar a dormir al refugi J. Folch Girona. L'endemà al matí, pujada al Puigpedrós i per la portella de Meranges cap a Porta per la vall de Campcardós, de Porta a Porté i a dormir al refugi de l'estany de Lanós. La pujada al Carlit per la canal la recordo com una experiència extraordinària. No és una grimpada massa difícil, però sí força entretinguda, i les vistes que vas descobrint, a mesura que pugues, són extraordinàries. Després una baixada ràpida cap a la Bullosa, per entremig d'un

El Carlit des de l'estany de Trebens. Foto de Jordi Gironès.

sens fi d'estanys i estanyols, i cap a Mont-lluís.

A l'hivern següent hi vam tornar, aquesta vegada amb esquís des de Porté, dormir de nou a Lanós, i l'endemà pujar al Carlit amb els esquís a coll (pesaven una barbaritat). La baixada va ser més descansada, hi havia tanta neu que alguns dels estanys ni tan sols es reconeixia on eren. Vam arribar ja ben fosc al refugi del CAF a la Bullosa, on vam dormir, per l'endemà continuar baixant esquiant fins a Mont-lluís i agafar el tren groc fins a Perpinyà, per poder tornar en tren cap a Barcelona. Tres dies fantàstics.

Després ja van seguir moltes més

visites al massís del Carlit. Recordo al final dels 60 una magnífica travessa de la serra de les Xemeneies (un crestall que no té res a envejar a alguns de la Maladeta) i pujada al Carlit des de la portella dels Andorrans. Després de tornar dels USA, es va convertir quasi en un ritual pujar cada any a la Bullosa i al Carlit o a algun altre pic dels voltants amb el meu fill i els seus amics, fins que el fill i els amics es van fer massa grans per seguir el ritme cada vegada més lent del pare i les tradicions familiars.

Pels que ja hem passat dels 60 (fa uns quants anys!) la pujada al Carlit, des de l'estany de la Bullosa,

Camí del Carlit. Foto de Lluís Solé Sugrañes.

segueix sent una excursió molt atractiva. Només cal un cert entrenament i prendre-s'ho amb calma. Si ens ho prenem amb calma, la pujada al Carlit es pot fer bé en unes 4 hores. El cap de setmana que s'havien de fer els 75 cims, per una sèrie d'imprevistos familiars, em vaig quedar sol, però això no és massa problema. El camí del Carlit sempre sol estar molt concorregut.

El camí surt a 2.000 m d'altitud, de l'extrem de l'aparcament de l'hotel de les Bones Hores (o Bones Aures) – per cert un lloc molt recomanable per dormir i menjar bé i a bon preu – i segueix el recorregut senyalitzat com a volta als llacs del Carlit (aquesta volta o «randonée» als estanys està molt ben senyalitzada, dura unes dues hores i mitja i és una excursió fantàstica). El camí comença amb una petita pujada d'un centenar de metres, no massa bona, entre blocs de granit i bosc, fins a sortir a un replà amb alguns

aiguamolls, que va resseguint per la vora dels estanys.

El camí pren una direcció constant NW, deixant primer l'estany Negre a l'esquerra, i segueix avançant, amb petites pujades cap els estanys de la Comassa i Sec. A partir d'aquí es deixa el primer nivell dels estanys amb una petita pujada a una antiga morrena lateral (2.245 m) i es continua pel llom de la morrena fins quasi l'estany de Vallell, on es divideixen el camí de la ronda dels estanys i el camí del Carlit. Fins aquí són uns 4 km i per fer-los es triga aproximadament entre una hora i quart i una hora i mitja. A la dreta, en direcció est, continua el camí ben senyalitzat de la volta als estanys. A l'esquerra, i creuant el torrent, segueix el camí del Carlit, sempre en direcció oest, senyalitzat únicament amb fites de pedra, sense senyals de pintura.

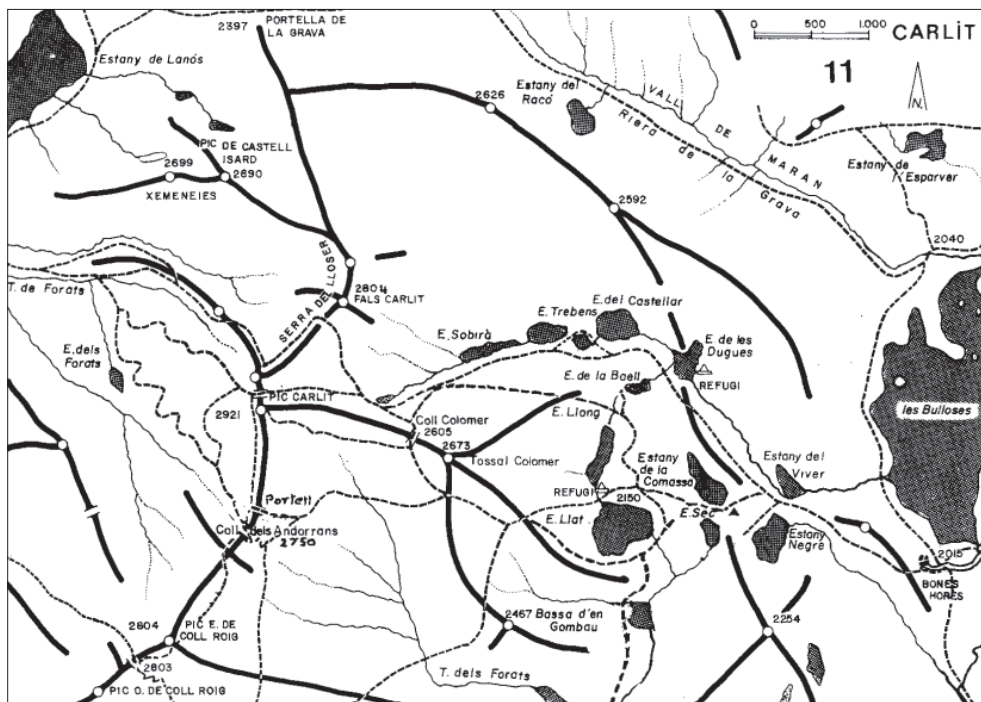
Es continua encara un parell de quilòmetres per un fons relativament planer, amb alguns residus d'estanyols i aiguamolls, fins a uns 2.400 m d'alçada. A continuació comença la primera pujada important pel fons de la coma que baixa del coll del Tossal Colomer, continuant en diagonal (camí ben marcat a través de la tartera, però sense dificultats) fins a l'estany Gelat, un bon punt de parada per fer un mos (2.598 m, aprox. 3 hores). Des de l'estany, el camí surt pel seu marge dret (sud), tot enfilant-se per les roques que l'encerclen. Superat el marge de l'estany es

continua per un terreny pedregós i aspre, fins a un petit replà situat a uns 2.650 m, des d'on es gaudeix d'una esplèndida perspectiva de la portella dels Andorrans.

A partir d'aquest punt, el camí s'enfila ràpidament entre blocs de pissarres, per un terreny dret i escarpat, per creuar en diagonal la canal del Carlit i anar a buscar el coll que es troba al nord del cim (2.900 m). Ja només falta salvar, per la carena en direcció sud, els 21 m que ens falten pel cim, per un camí que ens semblarà molt senzill i planer després del que acabem de passar. Des de l'estany Gelat és

un tram d'un quilòmetre i 325 m de desnivell que es pot fer perfectament en una hora. S'ha de tenir en compte que la baixada fins a l'estany Gelat també dura aproximadament una hora i en alguns trams es fa més complicada la baixada que la pujada. Després la baixada pot ser una mica més ràpida, ja que no té cap dificultat i es pot acabar de fer la volta dels llacs, que realment val la pena.

En un dia clar, la vista des del Carlit i durant el camí paga de sobres el petit esforç per arribar-hi. Espero que aquesta vegada no hagi estat l'última pujada a aquest cim que tants bons records té per mi.

L'AMIC FRANCESC BEATO ENS HA DEIXAT

El darrer mes de novembre ens va deixar Francesc Beato a causa d'un desafortunat accident de cotxe.

L'amic Beato sempre el recordarem com un excursionista entusiasta i convençut sobre els valors formatius de l'excursionisme, tal com ens deia en l'àmplia entrevista que li vam fer l'any 2003 – aprofitant la conferència que ens va donar el 4 d'abril de 2003 – i que vam publicar en el butlletí núm. 247 de juliol-agost de 2003.

També el recordarem per l'especial estima que tenia a la nostra Secció, que va concretar en l'organització conjunta entre el CEC i la SEAS, d'un dels itineraris que duen a Vil·la Joana durant la celebració anual de la Diada Verdaguer. Ell va fer que aquest itinerari sortís sempre des de Sant Just amb la gent d'ambdós centres.

COLLSEROLA, PER FI JA ÉS PARC NATURAL

Després de molt de temps reivindicant des de les entitats excursionistes i ecologistes que Collserola fos declarat parc natural, finalment el 19 d'octubre de 2010 el govern de la Generalitat, mitjançant decret, s'ha incorporat al Consorci del Parc de Collserola declarant-lo parc natural.

Durant els darrers anys la serra de Collserola ja havia estat inclosa en diverses figures cercant la seva protecció, com va ser la seva inclusió al Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN) el 1992 i a la Xarxa Natura 2000 el 2006, al marge d'altres iniciatives mediambientals d'àmbit universitari i metropolità.

Aquest darrer reconeixement, però, té un estatus superior que haurà de facilitar la tasca de protecció d'un entorn sempre amenaçat pel creixement i l'especulació urbanística dels nou municipis que en formen part: Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Cerdanyola, Molins de Rei, Sant Feliu de Llobregat, el Papiol, Sant Just Desvern, Montcada i Reixac i Esplugues de Llobregat.

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió del 8 de novembre de 2010

– Altes: Dolors Rollan (1062) i Ernest Prat (1063).

– Baixes: cap

– Durant la reunió s'informa que la recent creada comissió sobre la Caminada Popular ja ha començat a reunir-se amb la participació de 15 companys. De passada es comenta que la Caminada d'enguany ha tingut un dèficit de 345,85 euros a causa d'una menor participació i de la coincidència amb diverses activitats al poble.

– Es decideix que la Secció faci el col·leccionable *Abans* sobre Sant Just per l'interès històric que tenen les seves fotografies.

– Es comenta que en l'homenatge fet a Isidor Cònsul, en el qual va participar la SEAS, va haver-hi l'assistència d'unes 200 persones.

– El nostre local ha acollit dues activitats federatives: la reunió de final de temporada de la Federació d'Entitats Excursionistes i una xerrada dels bombers de la Generalitat sobre rescats a muntanya dirigida a les entitats excursionistes del Baix Llobregat.

Reunió del 13 de desembre de 2010

– Altes: Josefa Masanés (1064), Carmina Borràs (1065), Joana Jimeno (1066), Teresa Romero (1067), Josep

Renau (1068), Marta Mascarell (1069) i José Luis Molina (1070).

– El company Toni Royo ha dissenyat un nou carnet de soci que farem servir a partir de 2011 per als nous socis i per aquells qui el vulguin renovar.

– La venda de llibres de la SEAS ha estat exitosa el 2010 a les fires de llibre de muntanya, amb la venda de 18 llibres i uns ingressos de 95 euros.

– Es decideix posar un rètol de la SEAS que doni al Pati del Roure.

– S'acorda fer més propaganda pel poble quan es tracti d'actes rellevants i distribuir exemplars del butlletí a les sales d'espera de perruqueries, centres mèdics i casals del poble.

– La Federació fa una crida als federats perquè no utilitzin la llicència federativa per guarir malalties cròniques i rehabilitacions que no estiguin vinculades a accidents de muntanya.

– Davant la possibilitat que el nou govern de la Generalitat supprimeixi la conselleria de Medi Ambient, la nostra Secció s'afegeix a les entitats que faran campanya perquè això no s'esdevingui.

ASSEMBLEA GENERAL

Us convoquem a l'Assemblea General Ordinària de la Secció que tindrà lloc el dissabte 5 de febrer al nostre local a les 18 h en primera convocatòria i a les 18.30 h en segona.

Butlletí de la SEAS. Any 45, núm. 292

Taula de redacció: Leonci Canals, Daniel Cardona, Ferran de la Fuente, Maria García, Jordi Gironès i Agustí Revilla. Autoedició: Jordi Gironès. Tramesa: Elisabeth Bart. Disseny: Josep Nuet. Correcció de textos: Servei Local de Català. Impressió: Espai Gràfic Anagràfic, S.L.

Índex

Portada: Romi Porredon llegint Maragall a una matinal al Montseny	
Calendari	2
Editorial: les sortides culturals.....	3
Pessebre a la Roca Corbetara, per Maria Cònsul	4
Resultat del Concurs Fotogràfic de la SEAS de 2010	7
El Carlit: un repte personal en homenatge a la SEAS, per Lluís Solé Sugrañes	10
Francesc Beato ens ha deixat	14
Collserola, per fi ja és parc natural	14
Informació de la SEAS	15

Les cantades de Nadales, on el company Marcel·lí Camats fa de director, ja esdevenen tradicionals a l'excursió del cicle temàtic anual que coincideix en el mes de desembre. Foto de Jordi Gironès.